

větší starostí a pilností tam jsi s sebou vedl. Pamatuj, jak mnoho zlého na cestě jsi přetrpěl, jak mnoho kroků jsi učinil, jak mnoho povětří protivného jsi vystál, jak veliké zemdlení a unavení jsi pocítil; především pak tím na paměť ti uvozuji velikou outrpnost, kterou jsi nad tvou nejmilejší chotí měl, neb cokoliv ona protivného trpěla, to víceji tvé srdce trápilo, než co jsi sám trpěl. Skrže tu tak těžkou cestu a skrže to všecko, co jsi na ní i s matí Pána Ježíše přetrpěl, tebe žádám, abys objednal, abych já cestu přikázání božích radostně mohl běžeti, a všecko, co mi na té cestě protivného a těžkého se přihodí, mi dopomáhej přemoci. Amen.

Tu také potřeby jest znamenati, že ačkoliv ta cesta tak dlouhá a nesnadná Marii Panně a svatému Josefovi velmi obtížná byla, však předce se jim sladká a radostná býti zdála, netoliko proto, že vůli boží v tom býti znali, nýbrž také, že toho osobně při sobě měli, který všechny těžké práce může ulehčiti a trpké osladiti. Pomi, ó člověče, jakou Maria radost cítila, když sladkost nebeskou v svém životě nosila. Zjevení takto o tom povídá, že Maria tělo Kristové v svém těle vždy cítila, jak ono rostlo a se pohybovalo, až do času jeho svatého porodu. A jestliže svatá Alžběta tak veliké potěšení a radost pocítila, když v životě jejím svatý Jan sebou se pohnul, plesal, čím tehdy Maria větších radostí vždy nabývala, když její nejmilejší dítě ustavičně v ní se pohybovalo, a obzvláště nyní, když již více zrostlo a od narození nedaleko bylo. Byla také na celý cestě s svým nejmilejším dítětem v mysli tak sjednocená, že téměř nic neznamenal, co zevnitř činila neb trpěla, neb vždy rozmlouvala s božstvím svého nejmilejšího Jezulátka a duch její radoval se v Bohu Spasiteli. Mnoho také houfů anjelů okolo sebe měla, kteří jí sloužili a ji s tou největší uctivostí doprovázeli.

Podobně svatý Josef měl na té cestě největší potěšení, neboť je věděl, že svého Stvořitele má přítomného a že on toho doprovází, kterému tolik tisíc nebeských duchů přítomných na službu stojí. Ó, jak uctivě se choval a jak pilně pozor na sebe dal, aby nic takového neučinil, co by očím Stvořitele svého se nelíbilo! Rozmlouval také začastý s Marií Pannou o budoucím narození Pána Ježíše a o těch všech milostech, které jim oboum prokázal. Když pak chvíli spolu rozprávěli, zase začali se spolu modlití a potom v svých srdcích rozmlouvali s malým Jezulátkem, které sobě přítomné měli, a tím způsobem jeden den po druhým strávili, až naposledy zdraví a čerství do Jeruzaléma a odtud do Betléma se dopravili.

Ó vy přenejšťastnější osoby Maria a Josef, připomínám vám ty všeckny radosti, kterých jste s malým Jezulátkem na té cestě zakusili. Veliká vám obtížnost byla, ale větší potěšení, neb těšitele všech zarmoucených při sobě jste měli, který všeckny vaše hořkosti oslad'oval. Ó, kým i já tehdaž jsem při vás byl! Srdečně rád všeckny nesnáze cesty rád bych byl přetrpěl. Ó, jak pilně bych vám byl posluhoval! ó, jak uctivě bych toho malého Ježíška vyprovázel! Ó, kým jej nyní v mém srdci mohu mít, jak bych přešťastný byl! Ó nejsvětější Panno, propůjč mi toho